

Protokol o hodnocení kvalifikační práce

Název diplomové práce:

Můj dům - můj hrad

Práci předložil student: BcA. FRÖHLICH Matěj

Studijní obor a specializace: Sochařství, specializace Socha a prostor

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil:

MgA. Pavel Karous, Ph.D.

1. Cíl práce

Formálně byl deklarovaný cíl splněn jen částečně. Kvalita výstupu odpovídá obvyklým požadavkům kladeným na posuzovaný typ kvalifikační práce.

2. Stručný komentář hodnotitele

Na práci Matěje Fröhliche je sympatická jeho velkorysost a používání monumentálních měřítek i jeho potřeba dílo uplatnit přímo pro určitý prostor, v rámci konkrétní architektury. V této práci se postavil problému, jak vytvořit kinetickou a nebezpečnou výtvarnou realizaci - stroj, který by se prosadil v prostoru za použití jím ovládaných a dostupných prostředků. Projektu předcházela technická seriózní studie a předkládaný záměr rozpohybovat agresivně vyhlížející sochu se podařilo realizovat.

Autor estetikou svého díla, i některých děl předchozích, navazuje na tradici „informelu“ 50. a 60. let, tak jak ji u nás představují především plastiky Aleše Veselého a stejně jako materiálně

syrové kinetické sochy ze stejného období například od světových sochařů jako byl Jean Tinguely, Per Olof Ultvedt či Richard Stankiewicz. Jako chybu vnímám, že v teoretické zprávě nebyli případní představitelé podobného přístupu zmíněni ani autorův vztah k nim. Silná estetika díla, která vzniká volbou materiálu, jejich přiznanou surovostí, odkazem na středověké (mučičí) stroje a archetypální tvarosloví je předností Fröhlichovi práce. Ta má ale své kořeny a předobrazy a měli by být používány vědoměji, pokud se autor chce vyhnout vnímání estetiky jeho objektu jako „retro stylu“.

Kinetická socha Matěje Fröhliche v zemědělské přístavbě statku jeho rodičů je efektní a emocionálně nabytá. Při pozorování instalace mi vytanou na mysl novínové kauzy o smrtících samostřílech a jiných strašlivých samočinných pastech, které nachystali na zloděje v chatě nebo domečku na zahrádkářské kolonii jejich majitele. Objekt i jeho název „Můj dům, můj hrad“ evokuje různé asociace: Ústavně zaručené právo na soukromé vlastnictví, které často dominuje všem ostatním lidským právům, a jež by mělo být na prezidentské standartě, proklamativní heslo na praporech „Našich hrdých bojovníků“ hájící domovské území proti „Jiným“, nápis v erbu malého despotického incestního panství, které se až nesmyslně surově brání všemu cizímu co by překazilo jeho sebeoplodňování. Z globálního hlediska je rčení „Můj dům, můj hrad“ ve znamení bohatého Severu, zatímco španělské rčení „mi casa es su casa“ vyjadřuje charakter postkoloniálního a hospodářsky vytěženého Jihu. V tomto ohledu, i když formálně působí bezčasově, je dílo velice aktuální.

Velkým přínosem kinetické sochy Matěje Fröhliche jsou různé možnosti divácké percepcce, která se nemusí shodovat s tou autorskou. Obdivuhodné je i řemeslné dotažení díla v monumentálním měřítku a díky proporci respektující lidské rozměry i mimořádně silný emocionální účinek.

3. Vyjádření o plagiátorství

Předkládané dílo není plagiátem

4. Navrhovaná známka a případný komentář

Doporučuji ohodnotit diplomovou práci Matěje Fröhliche známkou výborně

Datum: 22. 5. 2018

Podpis:

